

آقای مجاهد، سلام، وقت شما بخیر.

تشکر، سلامت باشید! خیر بینید! ما هم خرسندیم که شما را با خود داریم و در برنامه‌های شما شرکت می‌کنیم. سلام گرم خودم را تقدیم به تمام دنبال‌کنندگان شما می‌کنم.

پیوند تاریخی کشور افغانستان و کشور ایران برای دیروز و پریروز نیست؛ هم حضور مهاجران افغانستانی در کشور ما به این مسأله دامن زده، هم اشتراکات فرهنگی و دینی‌ای که میان ما و مردم افغانستان وجود دارد، این پیوند را خیلی عمیق‌تر کرده‌است. من وارد اصل مطلب می‌شوم، خصوصاً که می‌دانم شما هم مشغله زیادی داشتید و این وقت را گذاشتید و ما این را به فال نیک می‌گیریم. موضوع بحث، حقایق است. می‌دانم که شما یک سری اقدامات در این زمینه انجام داده‌اید. مسئولین ایران در بخش‌های مختلف، این مسأله را پیگیری کردند، اما آن چیزی که در نهایت در فضای مجازی و میان عامه مردم مطرح شد این بود که آب به منطقه سیستان و بلوچستان نرسید. همچنین اعتراض‌ها و تجمعاتی پیش آمد که قطعاً موضوع به گوش شما و مسئولین دیگر هم رسیده‌است. داستان چه بود؟ آیا واقعا شما در این مسأله کوتاهی کردید؟ آیا مسأله چیز دیگری بود که شاید ما مردم ایران نمی‌دانیم؟ اگر شما کمکی به تنویر افکار عمومی بکنید، خیلی عالی است.

موضوع حقایق یا موضوع آب بین دو کشور ایران و افغانستان موضوعی است که در سال ۱۳۵۱ برای آن تفاهم‌نامه‌ای بین دو کشور امضا شد. براساس آن تفاهم‌نامه به نظر ما امارت اسلامی افغانستان پای‌بند است و می‌خواهد نیاز ایران را رفع کند؛ ولی این بستگی دارد به این که در این جامعه ما چقدر آب داریم؛ یعنی خشکسالی‌ای که در منطقه آمده، در این سالین اخیر بسیار است و به خصوص سال گذشته ما برف نداشتیم و دو سه بار بارندگی شد که بسیار اندک است. خشکسالی بسیار فراگیر و منطقه‌ای است. این خشکسالی تنها سیستان و بلوچستان را متأثر نساخته، نیمروز، هرات، هلمند، ولایت‌های هم جوار و حوزه غرب ما را شدیداً متأثر ساخته‌است؛ به طوری که ما گزارش‌هایی داشتیم در نیمروز که یک تانکر آب آشامیدنی ۱۵ هزار افغانی به فروش می‌رسید! من نمی‌دانم به تومان چند می‌شود، شما بگویید، ۱۵ هزار افغانی قیمت گزافی است برای یک تانکر آب. شما درک کنید که ما چقدر مشکلات آب داریم. همین امسال دشت‌های بسیار بزرگ، باغ‌ها و سبزیجاتی که آنجا داشتیم، خشکید و کاملاً نابود شد. دریای هلمند یا ذخیره‌گاه آب هلمند، با خود چهار پنج تا کانال مُمد داشت که در ۱۲ ماه سال جریان پیدا می‌کرد و امداد می‌کرد و جریان آب را در ذخیره حفظ می‌کرد؛ ولی امسال از اول، تمام کانال‌های امدادی که به آنها آب می‌رسید، از یکی‌شان آب نمی‌آید و همه‌اش خشکیده. دیگر این که آب تجمع شده در خود دریای هلمند یا کجکی را داریم. تحلیل این بود که بارها کارشناس‌ها و افغان‌ها رفتند و گفتند اگر این آب را ما رها کنیم، در پیش رو بند کمال خان را داریم که ابتدا باید آن پر شود، سپس به طرف ایران سرازیر شود؛ ولی با وجود این حجم آب که داریم و خشکی منطقه، جذب بسیار بالاست و میزان هدررفت آب تا برسد به سیستان خیلی زیاد است. به باور ما این آب اگر رها بشود، از